

[Godskesen.]

paa, om den paagældende efter sine Forhold har haft Lejlighed dertil, det vil sige, om han har gjort det eller ikke gjort det. Og min Mening er da den, at hvis der ikke foreligger nogen Bestemmelse fra den døde, er det et Spørgsmaal, der maa nærmere undersøges, om og i hvilket Omfang man vil tage til Takke med Bestemmelser fra de efterlevende. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal maa blive Genstand for nærmere Forhandling i Udvalget mellem det ærede Medlem og mig.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at jeg ved mine Udtalelser om Ligbrænding ingenlunde har tænkt paa de Foreninger, der kun er Ligbrændingsforeninger, og aldeles ikke paa den store Ligbrændingsforening her i København, som den højtærede Minister formodentlig er Medlem af. Jeg har ikke i min vildeste Fantasi kunnet tænke mig, at den højtærede Minister eller hans Familie deltog i en Soirée dansante i en saadan Forening. Nej, det er blevet sagt, at der skal være Foreninger, som har mange forskellige Formaal, deriblandt ogsaa dette at skaffe deres Medlemmer Ligbrænding, maaske samtidig med at man, hvis de ønsker det, kan skaffe dem Begravelse paa anden Maade. Saadanne Foreninger skal der altsaa være, ogsaa Foreninger, som har selskabelige Formaal. Jeg antager, at den højtærede Minister vil være enig med mig i, at hvis der eksisterer saadanne Foreninger, er Medlemsskabet i en saadan ikke tilstrækkeligt til at vise, at den paagældende netop vil brændes. Jeg vil ansæ det for rigtigst at undersøge dette Spørgsmaal nærmere. Hvis der ikke er og der ikke kan være Grund til at vente, at der kan komme Foreninger af denne Art, er der ikke noget at indvende. Skulde der være saadanne Foreninger, kunde man tænke sig, at de Foreninger, der saa at sige skulde være Garanter for, at deres Medlemmer blev brændt, og hvor Medlemsskabet altsaa skulde være tilstrækkeligt dertil, skulde have en Anerkendelse, saaledes at ikke enhver Forening med mange andre Formaal, selv om den ogsaa kalder sig Ligbrændingsforening, kunde optræde saaledes. Det skal kun være dem, der virkelig har Ligbrænding som det eneste eller i alt Fald som det afgørende Hovedformaal. Men kan man ikke komme igennem paa den Maade, vilde jeg for øvrigt ikke have nogen Betænkning ved at blive staaende ved den Regel, at der skal kræves en positiv Erklæring fra den paagældende. Saa vidt mig bekendt er Forholdet det, at den store Ligbræn-

dingsforening sørger for sine Medlemmer paa den Maade, at naar man melder sig ind i den, faar man sendt en Blanket til en Erklæring om, at man ønsker sig brændt, og hvis man ikke reagerer overfor dette, bliver man ikke een, men to og tre Gange rykket for at underskrive Blanketten og indsende den eller træffe de fornødne Foranstaltninger. Naar man nu har en saadan Bistand fra Ligbrændingsforeningens Side, tror jeg ikke, der risikeredes meget ved at blive staaende ved, at der skal kræves en positiv Udtalelse fra den paagældende selv.

Men jeg er altsaa villig til at forhandle om hele dette Spørgsmaal. Jeg antager, at den højtærede Minister vil være enig med mig i Hovedsagen, at skal man tage til Takke med Medlemsskabet i en Ligbrændingsforening, maa det være en virkelig Ligbrændingsforening og ikke en Forening, som har mange andre Formaal.

Justitsministeren (Zahle): Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at naar det at være Medlem af en Ligbrændingsforening skal være tilstrækkelig Tilkendegivelse af, at man ønsker efter sin Død at blive brændt, skal det være et Medlemsskab i en virkelig Ligbrændingsforening, en Forening, som ikke er noget andet end det. Men det Spørgsmaal faar vi jo nok oplyst i Udvalget.

Jeg kan i øvrigt fatte mig meget kort, idet jeg til det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) blot skal sige, at efter min Mening er man ikke ens stillet overfor Spørgsmaalet om Begravelse eller Ligbrænding, naar Forholdet er det, at man bliver begravet, hvis man ikke selv, medens man levede, paa en bevislig Maade har taget Bestemmelse om Ligbrænding. Det ærede Medlem oplyste nu, at naar han modsatte sig, at de nærmeste efterlevende skal kunne træffe Bestemmelse om Ligbrænding, var det, fordi han tænkte paa et Tilfælde som dette, at en Mand, som var meget gammel — jeg husker ikke, om det ærede Medlem sagde en 70-aarig Mand —, giftede sig igen, altsaa i sin høje Alder, og at Enken efter hans Død bestemte, at hans Lig skulde brændes, medens hans voksne Børn modsatte sig det. Hvis det kun er saadanne Tilfælde, det ærede Medlem vil afskære, saa er jeg enig med det ærede 16de tingvalgte Medlem i, at vi nok kan finde en Ordning af dette Spørgsmaal, som ikke kaster Barnet ud med Badevandet, for det vilde for at undgaa et Tilfælde som det, det ærede 7de tingvalgte Medlem fremdrog, dog være urimeligt at afskære de efterlevende fra al Adgang til at tilfreds-